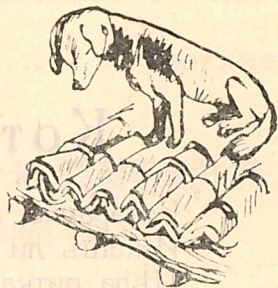

Куче и вълкъ.

Едно куче заспало на двора. Дошелъ единъ гладенъ вълкъ и искалъ да го изяде. Кучето му казало:

— Вълко, не ме изяждай още, сега съмъ мършава, слабо. Ами дай ми срокъ; — у господаритѣ ще има сватба, тогава ще има много ядене за менъ, ще затлъстѣя; — най-добре тогава да ме изядешъ.

Вълкътъ повѣрвалъ и си отишелъ. Ето го идва втори пжтъ и гледа — кучето лежи на покрива.

Вълкътъ го попиталъ:

— Е, стана ли сватбата?

А кучето му отговорило:

— Слушай, вълко; ако втори пжтъ ме заваришъ заспало на двора, не чакай друга сватба.

Левъ Толстой.

Продължение отъ книга първа.

Пинокьо

(Историята на единъ дървенъ палячо)

Драматизирана приказка по К. Колоди отъ Люб. Георгиевъ.

Картина втора

Квартирата на Джепето. Малка стиичка съ едно прозорче. Единъ столъ, едно легло и една строшена маса. Въ дъното на стената камина съ запаленъ огънь; надъ огъня гърне отъ което излиза облакъ пара. Огъня, гърнето и парата не сж истински, а нарисувани на стената.